



ÓBUDAI EVANGÉLIKUS HETI HÍRMONDÓ



A 2018. év igéje:

Isten mondja:
„Én adok majd a szomjazóknak
az élet vizének forrásából ingyen.”

(Jel 21.6c)

V. évf. 27. szám, 2018.10.07.
Szentháromság ünnepe utáni
19. (hálaadó) vasárnap

Kiadó Jakab Béla, szerkesztő Proksza Gyula.
Elérhetőségek

Hivatal: 06-1-3881773; Jakab Béla: +36-20-8242989; E-mail: obudev@gmail.com



**„Pedig én tanítottam járni Efraimot, kézen fogtam őket,
de ők nem ismerték fel, hogy én viselem gondjukat.”**

(Hós 11,3)

Reformáció hónapja. Ősz van. A fák lombkoronái még nem sárgulnak, de a levegőben érződik a változás. Milyen furesa, a változásnak is lehet illata. Milyen különös, hogy a külső változások befolyásolják érzékszerveinket, és azok információt továbbítanak a „kis szürkeállományunkba”. Valótlan állítás az, hogy ami körülöttünk történik, azt nem vesszük észre.

Gyermekeim felnőttek. Visszagondolok arra az időre, amikor jelezték az elkövetkezendő nagy változást a kiságyban való felállással. Járnai fogunk. Emlékszem, ahogy a nagy magasból görnyedve örömmel fogtam kis kezüket az első lépések megtételéhez. Elindulásukhoz azonban valami társult, a vágy a biztonság után. Kicsi lábaik bizonytalan tipegése ellenére igyekeztek mindig hátra tekinteni, ott vagyok-e mögöttük. Büszkén néztek hátra életük új helyzetére, mosolyogtak és tipegtek tovább. Ma már nem tipegnek, de szülőként jól esik távolodó lépéseiket követni. Annyi változás történt azonban, hogy amikor hátra néznek és integetnek, mi mosolygunk és a szívünket jóleső érzés járja át, szemünk sarkában könnyesepp jelenik meg.

A lelkészlakás és hivatal falai – a mondás szerint – nemcsak üvegből vannak, hanem sok gyülekezeti tag titkának az őrzője is. A szülők gyakran panaszkodnak, hogy gyermekük vagy gyermekeik megfélemeztek róluk. Kialakult egy új, felnőtt gyermekek által gyakorolt szülőlátogatás, a betoppanás. Elárulom, hogy a szülők ennél többre vágnak. Amennyire telnek fölöttünk az évek, egyre jobban érezzük a járnai tanuló csöppségeink kezének puhaságát és törékenységét, és annak hiányát. Sok keserűségről szóló titoknak vagyok az őrzője, és bizony távoli szolgálati helyek miatt én is voltam betoppanó látogató a szülői háznál. Majd megtudod – mondta édesanyám. Még nem tudom, de érzem a most még együtt élő családunk lassú elválásának közeledtét.

Hóseás könyve nagyon szomorú. Sok aktualitást hordoz magában. A nép elfelejtette, hogy Isten hívta el őket, és tanította meg járni, élni és boldogulni a világban. Elfelejtették, mint azok a gyermekek, akiknek már betoppanni sincs idejük szüleikhez. Más lett a fontos, a szülőnél is fontosabb, aki otthon ül, és érzi ráncos kezében a valamikor járnai tanuló gyermeke puha kezét.

A Reformáció hava egyben a felfedezés hónapja is. Isten feltárta a nép előtt a szeretetének bizonyítékát, a Bibliát. Luther a toronyszobában ennek a felfedezésnek lett a „rabja”. Rabjaivá válhatunk mindannyian Isten megtapasztalásának, ha szánunk rá időt. Nem elég a betoppanás, a sürgetés, az órára való pillantás. Talán ez készíti a többséget meghátrálásra. Nem akarom az életemet csak neki adni. Isten olyan, mint a szülő. Nem a felnőtt gyermekének az életére akar rátelepedni, csak szeretne segítségére lenni – a bűnökkel és sok más kihívással terhelt világban – a kiegyensúlyozott élet megélésében.

Tudjátok, hogy mi jutott az eszembe? Isten jó, tökéletes, igazságos...

És mi?

Milyen szülők voltunk és vagyunk? Mit mutattunk példaként gyermekeinknek? Vagy csak úgy elrohant az élet, és mi is vele, és lettünk hétvégi, vagy betoppanó szülők. Az is lehet, hogy mindent megadtunk, és úgy gondoljuk, hogy semmiben sem szenvedtek hiányt, csak az együtt töltött idő volt kevés, betoppanásnyi.

A Reformáció havában adjunk hálát Isten gondviselő szeretetéért, a Bibliáért, és szánjunk időt Rá és az örömeire. Ne egy betoppanásnyit!!!

Jakab Béla

1849. OKTÓBER 6.

EMLÉKEZZÜNK



Damjanich János imája

kivégeztetése előtt, 1849. október 5-ről 6-ra virradóra

Mindenség ura! Hozzád fohászokodok! Te erősítettél engem a nőmtől való elválás borzasztó óráiban, adj erőt továbbra is, hogy a kemény próbát: a becstelen, gyalázatos halált erősen és férfiasan állhassam ki. Hallgasd meg, ó, Legfőbb Jó, vágyteli kérésemet! Te vezettél, Atyám, a csatákban és ütközetekben – Te engedted, hogy azokat kiállhassam, és a Te védelmező karod segített némely kétes küzdelemből sértetlenül kilábolni – dicsértessék a Te neved mindörökké!

Óltalmazd meg, Mindenható, az én különben is szerencsétlen hazámat a további veszedelemtől! Hajlítsd az uralkodó szívét kegyességre a hátramaradó bajtársak iránt, és vezérelj akaratát a népek javára! Adj erőt, ó, Atyám, az én szegény Emiliámnak, hogy beválthassa nékem adott ígéretét: hogy sorsát hitének erejével elviselni.

Áldd meg Aradot! Áldd meg a szegény, szerencsétlenségbe süllyedt Magyarországot! Te ismered, ó, Uram, az én szívemet, és egyetlen lépésem sem ismeretlen előtted: azok szerint ítéld fölöttem kegyesen, s engedj a túlvilágon kegyes elfogadást találnom. Ámen



Az aradi Szabadság-szobor,
Zala György alkotása,
amelyet 1890-ben avattak fel az
aradi vértanúk emlékére.

Aranyosi Ervin
Az aradi vértanúk emlékére

Szabadság, mit legyűrt a zsarnok.
Egy nép mely gyászol, s ünnepel!
Temetni jöttünk és siratni,
de e nép többet érdemel!

A gőg, s a túlerő legyőzött,
de büszke népünk fennmarad!
Ők tizenhárman ott nyugosznak,
nem népünk sírja lett Arad.

Ha hűvös, őszi éjszakákon,
a csillagokat kémleled,
tizenhárom ragyogó csillag
felülről őrzi népedet.

Hibáinkból tanulni kéne,
mert „megbűnhődte már e nép”!
S a hűvös, őszi éjszakákon
érezd a HŐSÖK tekintetét...



Tájékoztató és hívogató

- ☀ Gyülekezeti hittan – hétfő 17 óra.
 - ☀ Bibliaóra – szerda 10 óra.
 - ☀ Konfirmációi foglalkozások – megbeszélés alatt.
 - ☀ Ifjúsági óra – megbeszélés alatt.
 - ☀ Októberi istentiszteletek
- Okt. 14. Dr. László Virgil adjunktus – Sola Gratia.
Okt. 21. Dr. Prof. Fabiny Tibor – Soli Deo Gloria
Okt. 28. Bálintné Varsányi Vilma – Semper Reformanda.



Hálát adunk neked, mennyei Atyánk,

hogy végtelen hatalmaddal teremtettél mindent, végtelen bölcsességeddel kormányozol mindent, és végtelen jóságoddal éltetsz mindent. Kérünk, add meg nekünk, a Te gyermekeidnek, hogy a földön igéd szerint éljünk, egykor pedig országodban részesüljünk az örök élet örömeiben, amelyet megígértél és elkészítettél mindazoknak, akik szeretnek téged, az Úr Jézus Krisztus által. Ámen.

(Evangélikus liturgia – hálaadó imádságok)

